

Odrowski Józef Dominik

ksiądz katolicki, działacz społeczny i narodowy, członek Towarzystwa Naukowego w Toruniu w l. 1878–1908.

Urodzony w Chełmnie. Po uzyskaniu święceń kapłańskich w 1872 r. został wikariuszem kolejno w Subkowach i Chojnicach, uznawanych przez kapłanów za miejsca szczególnie trudne. Posługiwał tam w l. 1873–1884, wykazując się sumienną pracą duszpasterską oraz nawiązując kontakty z miejscową inteligencją. W 1882 r. brał czynny udział w organizacji wieców w Nowem i Skórczu, na których domagano się języka polskiego w szkolnictwie elementarnym. W 1886 r. objął parafię w Kościelnej Jani. Pełnił również obowiązki prodziekana i dziekana dekanatu nowskiego w l. 1892–1899. W polskim ruchu wyborczym był delegatem powiatu kwidzyńskiego do Komitetu Centralnego w 1893 r. Jako proboszcz w Pieniążkowie od 1895 r. odnowił ołtarze, wybudował szpital i przebudował budynki gospodarcze. W 1899 r. objął parafię św. Jakuba w Toruniu. Podczas „procesu toruńskiego” zarządzał funduszem Komitetu pomocy dla filomatów zorganizowanego w celu opłacenia kosztów sądowych oskarżonych. W l. 1907–1909 pełnił funkcję dziekana toruńskiego i delegata biskupiego.

Literatura:

1. Doering J., *Mowa żałobna nad zwłokami śp. ks. dziekana Józefa Odrowskiego*, Brodnica 1909.
2. Mross H., *Odrowski Józef Dominik (1847–1909)*, [w:] *Słownik biograficzny kapłanów diecezji chełmińskiej wyświęconych w latach 1812–1920*, Pelplin 1995, s. 223.

Karol Walczak